

gangspunkter for en Opposition, som de ſulle benytte ſaadanne Omſtændigheder til. Alt taler imod de Herrer og Sntet for dem, men med Henſyn til Dplyſningerne vil jeg kun ſige, at den ærede Forſlagsſtiller har i de ſex Maaned, Tillægsbevillingen har ligget i Udvalget, havt ſællighed til i to Maaned førſt at forlange dem givne, dernæſt har han actvieſeret ved Skrivelsen af 12te Februar, derefter har han actvieſeret ved Skrivelsen af 13de April, og igaar forlanger han, at Thinget ikke ſkal gjøre Tillægsbevillingen endelig ſerdig, fordi han trænger til andre Dplyſninger om Ting, ſom naturligen høre ind under Loven om Acciſe og Savneavgifter, men ikke høre ind under det Spørgsmaal, om vi ſulle mere eller mindre forſtærke Bolværterne ved det af det ærede Medlem og os Alle i 1877—78 bevilgede Batteri.

Formanden (Krabbe): Der var givet det ærede Medlem nogen Anledning til at omtale Finantsudvalgets indre Arbeidsforhold, og derfor var der efter Omſtændighederne ikke noget Videre at indvende derimod; men jeg maa gjentagende erindre om, at, hvad der fra Udvalget ikke fremkommer i Betænkningen, ſom Regel ikke foreligger. — De fleſte af det ærede Medlems Betragtninger dreiede ſig forøvrigt for meget om Sagens Realitet, endſkjøndt de ſelvfølgelig ſtode i en logiſt Forbindelse med det fremkomne Forſlag. Jeg erindrer om, at det, der nu foreligger, kun er det formelle Forſlag om Sagens Tilbageviſning til Udvalget.

Solſtein-Ledreborg: Det ærede Medlem, der ſidſt havde Ordet, udtalte med ſtor Suffiſance, at Alt taler imod vort Forſlag og Sntet for det. Jeg indrømmer, at jeg har hørt det ærede Medlem tale om Forſlaget, men det ærede Medlem er da endnu ikke Alt. Jeg har ikke hørt idet ærede Medlem fremsatte en eneſte ny Grund imod det Forſlag, ſom Folkethinget engang har vedtaget, thi det ærede Medlem ſtaar i dette Dilemma imod Folkethingets Beſlutning. Det er pet, jeg ſærlig vil tillade mig at gjøre opmærksom paa ſom et af Hovedargumenterne for at bevilge Tilbageviſningen til Udvalget, for at ſtaffe de Dplyſninger, der ere krævede af det ærede Medlem, der har ført Ordet derfor. Sagen forholder ſig nemlig ingenlunde ſaaledes, ſom man ſkulde ſaae Indtrykket af ved at høre den ærede Ordfører for Tillægsbevillingsloven og den ærede ſidſte Taler. Det er ingenlunde ſaaledes, at man har ſiddet to og atter to og atter to Maaned i Udvalget, uden at der er kommet noget Nyt imellem, alſaa at man blot har forſømt fra vor Side at kræve de Dplyſninger, ſom der var al Opfordring til at forlange. Den førſte Grund til at komme ind paa hele dette Spørgsmaal, Forholdet til Havneveſenet, forelaa førſt, efter at der om denne

Sag var blevet ført Forhandlinger dels i Preſſen og dels, ſaavidt jeg hufter, i Kjøbenhavns Kommunalbeſtyrelſe, og Spørgsmaalet var blevet Gjenſtand for offentlig Opmærksomhed efter 2den Behandling af Tillægsbevillingsloven. Efter at dette var ſket, have vi ſæblikkelig her i Salen draget de Betænklichkeiten frem, der vare ved denne Sag, ikke blot de militære Betænklichkeiten, vi allerede havde berørt ved 2den Behandling, men navnlig de finantielle og konſtitutionelle Betænklichkeiten, og i Genhold til de af os da fremsførte Dplyſninger var det, at Thinget ved 3die Behandling vedtog at ſtryge denne Poſt, navnlig med den Motivering, der blev fremsat fra vor Side om, at der burde tages en ſaadan Beſlutning, ſom indeholdt en Opfordring til Statsreviſionen om at tage Sagen under ſin Behandling. Hvad er der da foregaaet ſiden den Tid? Efter den Tid er Sagen kommen i Landſthinget, og det er ſaa langt fra, at de Betragtninger, der af os bleve fremsatte inden 3die Behandling ſom Argumentation for det Forſlag, vi da opſtillede, ere blevne ſvækkede i det andet Thing, at der ſnarere er kommen en yderligere Grund til den hele Synsmaade, vi da gjorde gjældende. Det, der før Sagen kom i Landſthinget, under 3die Behandling her i Thinget kunde være tvivlſomt, nemlig Spørgsmaalet om Værdien af de Arealer, hvorom der her handles, er nu utviviſomt, idet der fra Regjeringens egen Side er erkjendt, at Opgivelsen af den paagjældende Servitut har medført og vil medføre en betydelig Forøgelse af de paagjældende Arealers Værdi, det er klart. Her er alſaa ikke mere Tale om, ſaaledes ſom man fra den Side, hvortil de ærede Medlemmer, der tage Ordet mod os, høre, ved 3die Behandling ſøgte at gjøre gjældende, at der kun er Tale om Afſtaeſe af noget Vand. Det var egentlig deres oprindelige Tanke, de ſtode paa, at det Hele kun dreiede ſig om Vand, men det er for længe ſiden forbi. Det er erkjendt, at der er Tale om, at Krigsbeſtyrelſen ved at opgive denne Ret i Virkeligheden har afſtaet Værdier, idet den har ſtabt Værdier til Fordel for en anden Inſtitution. Efter den Maade, hvorpaa Krigsbeſtyrelſen, ſom det ærede Medlem for Holbæ Amt 3die Valgkreds (Tanber) oplyſte, hidtil har ſtillet ſig med Henſyn til ſaadanne Servituters Opgivelse, og efter den Maade, hvorpaa man har ſtillet ſig fra Lovgivningsmagtens Side, da der var Tale om Demarkationsliniens Ophævelse, kan der neppe være nogen Tvivl om, at en ſaadan Opgivelse af Servituter fra Krigsbeſtyrelſens Side ikke bør ſke og ikke forſvarlig kan ſke, uden at Spørgsmaalet om Værdien bringes paa en ganſke ander Maade i Orden, og at der ſtaffes et ganſke andet Vedlæg, end der her er ſtaffet. Alſaa, den Forandring, der i dette Spørgsmaal er foregaaet fra 3die Behandling og indtil nu, er den, at Værdiernes Exiſtens er konſtatet, men Spørgsmaalet